

Harmadszor a felperes azzal érvel, hogy a vitatott rendeletet a felperes védelemhez való jogának megsértésével fogadták el. Azt állítja, hogy a Bizottság nem szolgált bizonyítékkal, csak a Szankcióbizottság nyilatkozatában szereplő állításokat fejtette ki. Bizonyíték nélkül a felperes nem fordulhatott a Bizottsághoz a bizonyítékban rejlő hiányosságokkal vagy félreértésekkel.

Negyedszer a felperes azt állítja, hogy a vitatott rendelet, azáltal, hogy a felperes pénzeszközait mind visszamenőleg, mind a jövőre nézve határozatlan időre befagyaszttja, a tulajdonhoz való alapvető joga igazolatlan korlátozásának minősül.

2010. március 5-én benyújtott kereset — Olaszország kontra Bizottság

(T-117/10. sz. ügy)

(2010/C 148/57)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselők: P. Gentili avvocato dello Stato, G. Palmieri avvocato dello Stato)

Alperes: Európai Bizottság

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az Európai Regionális Fejlesztési Alapból a POR Puglia 1. célkitűzés (2000–2006) operatív program részére meghatározott támogatás egy részének törléséről szóló, 2009. december 22-i C(2009) 10350 bizottsági határozatot;

— kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Olasz Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke előtt megtámadta az Európai Regionális Fejlesztési Alapból a POR Puglia 1. célkitűzés (2000–2006) operatív program részére

meghatározott támogatás egy részének törléséről szóló, 2009. december 22-i, 2009. december 23-án közölt C(2009) 10350 bizottsági határozatot.

Kérelmének alátámasztására az Olasz Köztársaság a következő jogalapokra hivatkozik:

Első jogalap. Az 1260/99 rendelet⁽¹⁾ 39. cikke (2) bekezdése c) pontjának és (3) bekezdésének, valamint a 438/2001 rendelet⁽²⁾ 4. cikkének megsértése. A felperes e tekintetben arra hivatkozik, hogy a közösségi ellenőrök az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaitélésében és végrehajtásában ezen ellenőrzések által nem jelzett egyes szabálytalanságokból az első szintű ellenőrzések során rendszerbeli hiányosságok fennállására következtettek. Jóllehet a megtámadott határozat nem cáfolta meg ténybelileg a Regione által tett ellentétes értelmű következtetéseket, amelyek kizárták a rendszerbeli hiányosságokat, a határozat ennek ellenére 10 %-os átalánykorrekciót alkalmazott a 1260/99 rendelet 39. cikke értelmében, mintha az első szintű tartományi ellenőrző rendszerek nem felelnének meg a 438/2001 rendelet 4. cikkében előírtaknak. Ily módon a Bizottság a partnerség elvét is megsértette.

Második jogalap. Az 1260/99 rendelet 39. cikke (2) bekezdése c) pontjának és (3) bekezdésének, valamint a 438/2001 rendelet 10. cikkének megsértése. A felperes e tekintetben azt állítja, hogy a második jogalap analóg az elsővel, de a 438/2001 rendelet 10. cikkében előírt második szintű ellenőrzésekre vonatkozik, amelyeket a közösségi könyvvizsgálat is rendszerbelileg hiányosnak ítélt az egyes mintákban talált, nem jelzett szabálytalanságok okán, annak ellenére, hogy a Regione mind ezen hiányosságokat analitikusan vitatta, ténybeli és jogi érvekkel, amelyeket a megtámadott határozat nem cáfol meg.

Harmadik jogalap. Az indokolási kötelezettség megsértése, valamint az 1260/99 rendelet 39. cikke (2) és (3) bekezdésének megsértése. A megtámadott határozat megsérti az indokolási kötelezettséget, mivel azon következtetést, miszerint 10 %-os átalánykorrekciót igazoló rendszerbeli hiányosságok álltak fenn, arra a helyzetre alapozza, amelyet az ellenőrök 2007-ben és 2008-ban tapasztaltak, míg teljes mértékben figyelmen kívül hagyja azokat a mennyiségi és minőségi előrelépéseket, amelyeket a Regione 2009. végéig dokumentált, továbbá az ellenőrök állításaival szembeni, az előző jogalapokban hivatkozott ellentétes értelmű következtetéseket. A Bizottság azon következtetése tehát, miszerint súlyos veszély fenyegette az Alapot, nem került megindokolásra.

Negyedik jogalap. Az 1260/99 rendelet 12. cikkének, a 438/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének és az EUMSZ 258. cikk megsértése, valamint az alperes hatáskörének hiánya. A felperes szerint a Bizottság meghatározó jelentőséget tulajdonított a közbeszerzésekre vonatkozó szabályozás feltételezett megsértése nem létező relevanciájának. Az 1260/99 rendelet 12. cikkének és a 438/1999 rendelet 4. cikkének helyes olvasatából azonban kitűnik, hogy e szabályozás szisztematikus megsértései nem vezethetnek közvetlenül átalánykorrekcióhoz, hanem jogsértési eljárásnak kell indulnia, az 1260/99 rendelet 32. cikke (3) bekezdése f) pontja értelmében a kifizetések felfüggesztése mellett a jogsértés által érintett intézkedések jogcímén.

(¹) A strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 161., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 14. fejezet, 1. kötet, 31. o.)

(²) A strukturális alapok keretében nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszerei tekintetében az 1260/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 2001. március 2-i 438/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 63., 21. o.; magyar nyelvű kiadás 14. fejezet, 1. kötet, 132. o.)

2010. március 10-én benyújtott kereset — USFSPEI és társai kontra Tanács

(T-122/10. sz. ügy)

(2010/C 148/58)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperesek: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Brüsszel, Belgium), Giuseppe Calo (Luxembourg, Luxemburg), Jean-Pierre Tytgat (Mamer, Luxemburg) (képviselők: J.-N. Louis, A. Coolen, B. Cambier, L. Renders, S. Pappas ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— A Törvényszék semmisítse meg az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának, valamint az azokra alkalmazott korrekciós együtthatóknak 2009. július 1-jétől kezdődő hatállyal történő kiigazításáról szóló, 2009. december 23-i 1296/2009/EU, Euratom rendeletet, fenntartva annak hatályát mindaddig, amíg a Tanács a Bizottság javaslatára 2009. július 1-jei hatállyal egy új rendelet el nem fogad;

— a Törvényszék kötelezze a Tanácsot a G. Calo és J.-P. Tytgat, valamint az Európai Unió más tisztviselőinek és alkalmazottainak járó fizetési és nyugdíjhátralék kifizetésére, amelynek az Európai Központi Bank által a főbb refinanszírozási műveletekre meghatározott kamatlábat két százalékponttal

megaladó, a hátralék esedékességének időpontjától számított késedelmi kamattal növelt összegére 2009. július 1-jétől kezdve jogosult;

— a Törvényszék kötelezze a Tanácsot az Union Syndicale Fédérale részére a 2009. december 23-i 1296/2009 jogelrendelest elfogadása által elkövetett közszolgálati kötelelenség miatt elszenvedett nem vagyoni kár megtérítéséért euró szimbolikus összeg megfizetésére;

— a Törvényszék az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek fizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperesek az Európai Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai díjazásának és nyugdíjának, valamint az azokra alkalmazott korrekciós együtthatóknak 2009. július 1-jétől kezdődő hatállyal történő kiigazításáról szóló, 2009. december 23-i 1296/2009/EU, Euratom tanácsi rendelet (¹) megsemmisítését kérik.

Keresetük alátámasztására a felperesek az 1296/2009 rendelet jogellenességére, eljárással való visszaélésre, valamint a jóhiszemű együttműködés és a koherencia EUSZ 4. cikke (3) bekezdéséből eredő elvének a megsértésére hivatkoznak.

Hivatkoznak továbbá a személyzeti szabályzat 65. és 65a. cikkének, annak XI. melléklete 1. és 3. cikkének, valamint az alaki azonosság, a bizalomvédelem és a „*patere legem quam ipse fecisti*” elvének a megsértésére.

Végül az indokolási kötelezettség és az arányosság elvének a megsértésével érvelnek.

(¹) HL 2009 L 348., 10. o.